

KADETTIEN SÄESTÄJÄT

Eilen julkaisimme Puolan sosialidemokratian viidennen edustajakokouksen tärkeimmät päätöslauselmat²⁰. Puolalaiset toverit, lukumäärältään 25.000—30.000 puolueen jäsentä, jotka nyt kuuluvat puolueeseemme, esiintyivät päättävästi sitä taktiikkaa vastaan, jota Keskuskomitea noudattaa Valtakunnanduuman suhteen. Tuomiten yleensä tuon taktiikan he eivät edes pitäneet tarpeellisena kajota väärästä taktiikasta johtuviin erillisiin virheisiin, kuten surullisenkuuluisa kadettiministeristön tukeminen. Mutta on itsestään selvää,— ja puolalaisten edustajakokoukseen osallistuneet varsin hyvin tietävät sen,— että tuohon „tukemiseen” puolalaiset sosialidemokraatit suhtautuvat ehdottoman kielteisesti. Myös Pietarin kaikkien sosialidemokraattien konferenssi hylkäsi päättävästi kadettiministeristön tukemisen²¹. Samoin Moskovan keskusseudun sosialidemokraattien aluekonferenssi esiintyi sitä vastaan²².

Pietarin konferenssissa oli edustettuna noin 4 tuhatta puolueen jäsentä, Moskovan aluekonferenssissa noin 14 tuhatta. Näin ollen noin 20 tuhatta puolueen jäsentä, s.o. enemmän kuin puolet puolueesta (viime edustajakokouksessa oli edustettuna 31—33 tuhatta jäsentä), *tuomitsi Keskuskomitean taktiikan duumaministeristön tukemista koskevassa kysymyksessä*. Puolueen enemmistö on tukemista vastaan. Puolueemme ministeristö, s.o. puolueemme Keskuskomitea ei enää ilmennä puolueen tahtoa: sen alkeellisimpänä poliittisena velvollisuutena on jouduttaa pikaisen ylimääräisen edustajakokouksen koollekutsumista. Muussa tapauksessa se joutuu samanlaiseen asemaan kuin ryhmä henkilöitä, jotka pitävät kiinni puolueen

hallintovallasta *muodollisten* seikkojen ja vitkuttelujen avulla vastoin *itse asiassa* jo ilmi tullutta puolueen tahtoa. Joka tapauksessa puolue on nyt saava edustajakokouksen koolle.

Puolueen enemmistön tuomitsemaa duumaministeristön, s.o. *kadettiministeristön* tukemisen taktiikkaa puolustavat edelleenkin menshevikit (vaikkakin osa heistä, kuten väitetyt Pietarissa ovat osoittaneet, on pystynyt ottamaan tässä kysymyksessä itsenäisen kannan ja kääntämään selkensä opportunistisille). Tarkastelkaamme vielä kerran oikeisto-siiven sosialidemokraattien keskuudessa levinneitä perusteluja.

Meille sanotaan, että duumaministeristön aikaansaaminen merkitsee „vallan riistämistä pois hovin suosikkikunnalta”, „toimeenpanevan vallan saattamista vastuuvolliseksi kansan edustuslaitokselle”; se on „siirtymistä valeperustuslaillisesta järjestelmästä todelliseen perustuslakiin” („Golos Truda”, № 5).

Se on *mitä suurin valhe*. Duumaministeristön, s.o. kadettiministeristön tulee nimittämään (jos kadettien vaatimus tyydytetään) nimenomaan *hovin suosikkikunta*. Mutta voidaanko hovin suosikkikunnan suorittamaa liberaalisten ministerien nimittämistä sanoa vallan riistämiseksi? Nimitäessään ministerejä oman tahtonsa mukaan hovin suosikkikunta voi millä hetkellä hyvänsä erottaa ne: hovin suosikkikunta ei luovuta valtaa, vaan *leikkii vallan jakoa*, hovin suosikkikunta *kokeilee*, sopivatko sille liberaaliset lakeijat vai eivät sovi. Hovin suosikkikunnan viisaat jäsenet, kuten esim. Pobedonostsev ja Trepov (eräiden lehtitietojen mukaan), laskelmoivatkin juuri niin: meidän on sopivinta nimittää virkaan liberaalisia ministereitä. Siten me emme rauhoita ainoastaan kadetteja (s.o. Duuman enemmistöä), vaan myös kadettilaishenkiset sosialidemokraatit. Ja epämieluisista ministereistä on paljon helpompi selviytyä, kuin esimerkiksi Duumasta. Me voitamme aikaa, sotkemme kortit, saamme Duuman oikeiston, s.o. enemmistön keskuudessa aikaan suuren sekasorron, keskinäisen epäluottamuksen ja riidan ministeripaikoista, me samennamme veden, vedämme kadetteja nenästä samoin kuin vedimme heitä nenästä nälkääkärsivien auttamista koskevassa kysymyksessä. Me pakoitimme heidät esittämään siellä „vapaaehtoisesti” poliisin vierasmiesten osaa — aivan samoin me

pakoitamme heidät ministerinpaikalla esittämään poliisin lakeijain osaa.

Ken tuntee hiukankin venäläisten kadettien, kuin myös muiden maiden „kadettien” historiaa, hän tietää, että hovin suosikkikunta on aina onnistunut vetämään nenästä liberaalis-monarkistisia porvareita. Sen ehkäisemiseksi on olemassa vain yksi keino: proletaarien ja vallankumouksellisten talonpoikain *itsenäisen* poliittisen tietoisuuden kehittäminen. Ja juuri tuota tietoisuutta oikeistososialidemokraatit sumentavat ja tahraavat. Juuri siksi, että vallankumouksellisissa luokissa saataisiin säilymään poliittisen tietoisuuden täydellinen selvyys ja taistelun täydellinen itsenäisyys, meidän sosialidemokraattien on jätettävä kadetit yksinään toikkerehtimaan hovin suosikkikunnan jaloissa, tavoittelemaan ministerinpaikkoja. Proletariaatin sotkeminen tuohon puuhaan olisi proletariaatin etujen ja vallankumouksen etujen kavaltamista.

Jos hovin suosikkikunta nimittäisi kadetteja ministereiksi, niin se tekisi „toimeenpanevan vallan vastuuvolliseksi kansan edustuslaitokselle” („Golos Truda”).

Se on mitä suurin valhe. Kun kadettiprofessorit puhuvat sellaista, niin jumala antaa sen heille anteeksi. Kun sosialidemokraatit toistavat sen, on se anteeksiantamatonta. Kunnioitettavat säestäjät, toimeenpanovalta ei ole vastuuvollinen „kansan edustuslaitokselle”, vaan *lainsäädäntövallalle*. Muistakaa tämä. Nyt selitämme teille edelleen. Kenelle Venäjällä nykyään kuuluu lainsäädäntövalta? 1) Korkeimmalle vallanpitäjälle; 2) Valtakunnanneuvostolle; 3) Valtakunnanduudumalle.

Käsitätkö nyt harhalaukauksenne? Kadettiministerit tulevat olemaan vastuuvollisia sekä Duumalle että Valtakunnanneuvostolle kuin myös hovin suosikkikunnalle. Kun asia esitetään siten, että he ovat vastuuvollisia vain Duumalle, merkitsee se kansan *peittämistä*.

Menkäämme edelleen. Minkälainen olisi mitä erilaisimmille laitoksille vastuuvollisten ministerien asema? Se olisi teennäinen asema. Ministerien pitäisi *noudattaa ja suojella* kaikkia voimassaolevia lakeja, kunnes kaikki kolme edellä mainittua lakiasäättävää instanssia muuttaisi ne. Siksipä Roditshevin tapaiset kadettilavertelijat jo nyt vakuuttamalla vakuuttavat ja huutavat Duumassa, eivätkä turhaan, että he ovat hallitsijasuvun kilpi. Kadetit tietävät,

missä kalat kutevat. Mutta oikeistososialidemokraatit veisaavat vierasta virttä eivätkä ymmärrä asiaa.

Miksi kadettien agitaation keskiöksi on nyt tullut ministeristö? Miksi he eivät huuda yhtä innokkaasti, yhtä usein ja kuuluvasti: alas Valtakunnanneuvosto? alas *ne ja ne lait*, jotka estävät kansan edustuslaitosta tulemasta lakiasäättäväksi vallaksi? Miksi he agitoivat täydellisen amnestian, täydellisen vapauden ja yleisen vaalioikeuden puolesta *tuhat kertaa heikommin* kuin ministerinpaikkojen puolesta? Oletteko sitä ajatelleet? Ette, sitä te ette ole ajatelleet. Kadetit kolkuttavat ennen kaikkea takaoveen, sillä he *eivät halua* täydellistä vapautta (muistakaapa heidän tekemiään lakiesityksiä kokouksista), *eivät halua* täydellisesti hävittää Valtakunnanneuvostoa (muistakaa yläkamarია *heidän* ohjelmassaan), jolle he *myös* tulevat olemaan vastuuvellollisia ja *aivan samoin* kuin Duumallekin ja *niin edespäin*. Kadetit eivät halua esittää vaatimusta siitä, että *ensin* on annettava täydellinen amnestia, *ensin* on hävitettävä Valtakunnanneuvosto, *ensin* on saatava aikaan täydellinen vapaus, *ensin* on myönnettävä yleinen j.n.e. vaalioikeus, ja *sitten* nimitettävä heidät ministereiksi. Miksi kadetit eivät halua tätä? Siksi, että he tietävät, missä kalat kutevat, mutta kadettien säestäjät eivät sitä tiedä.

Kadetit sanovat: kun meistä tulee ministerejä, niin sitten *me* rupeammekin *taistelemaan* kaikkien noiden vapauksien puolesta! Eihän kaikkea kerralla. Ja säestäjä uskoo ja yrittää...

Kadetti käsittää, että ministeri on vastuuvellollinen samalle vanhalle venäläiselle poliisikomennon laille, vastuuvellollinen sekä Duumalle että hovin suosikkikunnalle kuin myös Valtakunnanneuvostolle. Siksipä ministeristä ei ole mitään ottamistakaan: minä tekisin mielelläni, tekisin kaikista sydämestäni, mutta „siellä” nähkääs ei suostuta, Valtakunnanneuvosto nähkääs vielä vähän niskottelee. Malttakaa, hyvät herrat: eihän kukaan pysty kolkuttamaan hovin suosikkikunnan ja Valtakunnanneuvoston omaatuntoa paremmin kuin minä, kadetti.

Painakaa mieleen, säestäjä: jos tahdotaan taistella tuota kadettien petturuustaktiikkaa vastaan, niin ei pidä säestää heitä, vaan on säilytettävä täydellinen itsenäisyys, s.o. *varoitettava* proletariaattia ja talonpoikaistoa luottamasta kadetteihin, toistamasta kadettien tunnuksia. Mutta

taktiikallanne te *vaikeutatte* työväenluokan ja vallankumouksellisen talonpoikaiston itsenäistä taistelua. Te myytte vallankumouksellisen esikoisoikeuden kadettilaisen reformismiin hernerokasta.

Meidän ei tarvitse selittää yhtä tarkoin *kolmatta valhetta*, että muka hovin suosikkikunnan suorittama kadettiministerien nimittäminen olisi „jyrkkä murros”, olisi siirtymistä „todelliseen perustuslakiin”. Lukija huomaa nyt itsekin, että siitä, kun Trepov nimittää Roditshevin ministeriksi, ei muutu edes *kirjoitettu* perustuslaki. Kun taas puhutaan siitä, että tuon nimittämisen johdosta tulee muutos *todelliseen* perustuslakiin, niin se merkitsee, kuten sanotaan, jo ihan perättömien puhumista.

Seuraavalla kerralla käsittelemme toista levinnyttä argumenttia: „ja kuitenkin kadettiministeristö on oleva parempi. Ei ole valinnan varaa. Täytyy tukea sitä, mikä on parempi”. Saamme nähdä, onko tuo argumentti sosialidemokraattinen ja mitä arvoa sillä on.

„Eho” № 5,
kesäkuun 27 pnä 1906

Julkaistaan „Eho” lehden
tekstin mukaan
